

Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Seja glavnega odbora dné 2. februarja 1887.

Seji je predsedoval družbeni predsednik gosp. Gustav grof Thurn, navzoči so bili gg. odborniki: Detelja, Kastelic, Lenarčič, Murnik, Povše, Robič, dr. pl. Wurzbach in tajnik gospod G. Pirca.

Tajnik predlaga, da se nastavi predplačilo za „Kmetovalca“ za gg. učiteljelje na 1 gold, kar glavni odbor sprejme.

Računsko poročilo podružnice postojinske vzame se na znanje ter izreče gosp. predsedniku kanoniku Hofstetterju zahvala za marljivo delovanje.

Gosp. Fr. Pintarju dovoli se na njegovo prošnjo in na priporočilo novomeške podružnice prodaja njegovega subvencijskega bika.

Glavni odbor pristopi v imenu kmetijske družbe kot član k deželnemu komiteju mednarodnega kongresa za zdravjeslovje ter imenuje svojim zastopnikom v komiteju tajnika Pirca.

Poročilo izvrševalnega odbora gozdarskega shoda o preložitvi letošnjega shoda vzame glavni odbor na znanje.

Poddružnica boštanjska poroča, da je osnovala posebni sadjarski odsek, z namenom sadjarstvo v svojem kraju z vsemi silami pospeševati. Ravno ta podružnica tudi prosi, da glavni odbor potrebne korake stori, da se prične na boštanski ljudski šoli vendar enkrat praktični poduk v sadjarstvu. Glavni odbor sklene, poskušati podružnici ustreči.

Na vabilo c. kr. kmetijske družbe v Gradci pridruži se glavni odbor peticiji na državni zbor, da naj se vlada drži pri sklepanji nove kupčijske pogodbe z Rumunijo sedanje prepovedi uvaževanja goveje živine iz Rumunije v Avstrijo.

Na vprašanje gosp. M. Ambrožiča iz Mojstrane za stran ustanovitve nove podružnice v Mojstrani, glavni odbor sklene odgovoriti, da je to mogoče, ako se dovolj udov oglasi.

Po dokončanem dnevnem redu sprejme se več novih udov.

Gospodarske novice.

* Goriška c. kr. kmetijska družba izdajala bode svoj „Gospodarski list“ od meseca februarja naprej po dvakrat na mesec. List izhajal bode na pol poli, udje družbe dobivali ga bodo brezplačno in ravno tako tudi naročniki „Soče“. Posebej naročen stane pa na leto 1 gold. 20 kr. Vrednik „Gosp. listu“ je gosp. E. Kramar, vodja slovenskemu oddelku kmetijske šole v Gorici.

* Suhe bosniške in srbske češplje letos posebno močno prodajajo v Ameriko. Dosedaj je teh češpelj prišlo preko 400 vagonov na Reko in od tam so jih poslali čez morje uže 59.000 metričnih centov. To naj

bode tudi nam v spodbudo, treba je pa se ve da sušenje pri nas poprej umneje urediti, da bomo zamogli tekMOVATI z drugimi deželami, zlasti z Bosnijo in Srbijo, katerim narava sama veliko pomaga.

* Denarno stanje postojinske kmetijske podružnice je jako ugodno. Poddružnica imela je konec leta 1886. v gotovini premoženja 361 gold. 5 kr., zraven tega pa še dva bika žlahnega plemena, katera sta v oskrbi podružničnih udov. H takem vspehu pripomore največ točno izvrševanje predsedniškega posla, katerega v Postojni nad vse natančno, vestno in marljivo izvršuje preč. gosp. kanonik in dekan J. Hofstetter. Naj posnemajo postojnsko podružnico nekatere druge, katere imajo še več udov, pa dosto manj ali pa nič denarja, zraven pa še nič ne delajo.

* Redni občni zbor c. kr. kmetijske družbe koroške bode 16. marca t. l. v Celovci. Na dnevnem redu je med drugimi stvarmi tudi predlog glavnega odbora o ustanovitvi deželne zavarovalnice proti škodi po ognju in toči.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 9. Čez vse gorovje med Vačami pod sv. Goro, skoz sv. Lampret do Zagorja in po Savski dolini se je preteklo leto prešičev starih in mladih polotil krč tako dobro v prednjih kot v zadnjih nogah.

Žival je v prvo jela težko se prestopati in noge v kolenih kljukasto držati, ter zarad tega rada poleževala. Potem pa so noge v kolenih trde postale, prednje se v kljuko zvile, da je žival kar po kolenih hodila. Kedar je žival tako prijelo, je potem skor vedno ležala, in le težko jo je bilo h koritu spraviti, iz katerega je švedrasto stoječa, ali pa na kolenih klečé jedla.

Pri zaklani živali videl sem, ko je mesar kračo odrezal, da se je pocedila rumenkasta tekočina iz gležna in okrogla kost je tamkej, kjer jo kitica nitka veže z okroglo globino, nekako vjedena bila, enako, kakor žužek lubadar vje smrekovo lubje. Od zvunaj na koži pa je bilo videti po troje luknjic, kak palec vsaksebi, kakor bi bilo z debelim šilom vbodeno.

Pazi se v mojem hlevu močno na to žival, in jih ob hudi vročini velikokrat z vodo polivamo, kar živali dobro dé, tako, da sama prileti, kedar deklo zagleda in da čisto vodo dobi. Pri vsem tem se jih je bolezen vendar le tudi polotila, kakor pri vseh družih sosedih.

Prosimo, da nam kaj svetujete. (J. K., župn. na S.)

Odgovor. Iz poročila gosp. župnikovega J. K. se dá sklepati, da prešiči bolehalo na tako imenovani bolezní „Rhachitis“ ali angleški bolezní (Beinweiche, Knochkrankheit), katera bolezen navadno nastane vsled pomanjkanja apnene soli, posebno fosforokislega apna (phosphorsaurer Kalk) v rastlinah ali sploh v živežu, katerega pokladajo prešičem. Nasledek je, da kosti ostanejo mehke, se krivé, v členkih začnó otekati itd., prešiči hirajo, naposled tudi poginejo. Zdrav-